

на сѣмейството, а данѣцитѣ му се плащатъ отъ спестенитѣ пари на емигрирали негови членове. Емигриратъ здравитѣ и младитѣ, а оставатъ старитѣ и неджгавитѣ, които, както се изразява тая комисия, образуватъ особенъ родъ паразити въ врѣда на земледѣлцитѣ (*Bollettino dell' Emigrazione*, 1908, № 13, p. 7).

5) Липсага на работа : само прѣзъ 3 или 4 мѣсеца прѣзъ годината може да се намѣри работа и то на нѣколко километра далечъ отъ селото.

6) Мизерна храна : редица кметове сж разправяли, че въ много села не се знаело какво е хлѣбъ — повечето се хранили съ картофа и фасулъ.

7) Мнозина емигрирали просто да опитатъ щастieto си, даже и такива които имали собствени кѣща и земя, но бидейки при неспособни условия за поминѣкъ.

8) Заинтересуваността на транспортнитѣ дружества : прѣдставителитѣ на тия дружества винжги поощрявали и улеснявали емигрането, имащи интересъ да вербуватъ колкото се може по-вече емигранти и да продаватъ колкото се може по-вече емиграционни билети за смѣтка на горнитѣ дружества. (Трѣбва да забѣлѣжимъ, че тия дружества сж акционерни, а собственици на тѣхнитѣ акции сж множество видни политически личности).

(При разглеждането бюджета на М-вото на Външнитѣ работи, когато е дошло редъ да се прѣдвидятъ нови суми за емиграционнитѣ учрѣждения, ето какъ тогавашния М-ръ на Външнитѣ работи *Титони* е скициралъ условията за емигрирането отъ южна Италия (засѣдание на Сената, 1 юли 1909 г.): „напустнати поради маларията, наводненията и земетръситѣ земледѣлски участъци; изразяването на най-богатитѣ култури отъ олеарната муха и филуксерата; надници надъ нивото на глада; умиращо скотовѣдство; никакъвъ духъ на единство и организиране; общински финансии въ най-долно положение неспособни да отговорятъ на нуждитѣ публични служби;